Bunul, Răul și Sinele

On Octombrie 03, 2010

Un lider face uz de influență pentru a înfrânge ideile care nu se potrivesc viziunii lui.

Războiul făcuse din locotenentul Waters ceea ce era: un soldat rece, fără simpatii, fără milă, fără regrete. Mândria, cariera, onoarea și reputația erau tot ce contau pentru el. Nu avea voia să se implice emoțional în misiunile sale, trebuia să și le îndeplinească cu orice preț, cu profesionalism și responsabilitate.

De data aceasta primise misiunea de a o salva pe doctorița Kendricks, ce se afla în misiunea St. Michael, din Yolingo, Nigeria.

Împreună cu trupa lui de comando, Waters ajunge la misiunea St. Michael și o surprinde pe doctoriță chiar în momentul când îngrijea un pacient aflat în stare gravă. Neavând timp la dispoziție îi ordonă acesteia să-și ia degrabă lucrurile și să se pregătească de plecare. Trebuiau să parcurgă 12 km pe jos pana la punctul Alpha, de unde urma să-i preia elicopterele americane.

Leadership: Dai dreptate unei perspective de receptare racordată la sensul desfășurării evenimentelor, în demersurile tale de a câștiga cu orice preț o dispută bazată pe forța argumentului?

Dar se întâmplă ceva cu totul neașteptat. Stejarul feminin. Doctorița nu voia să plece, nu fără oamenii ei.

- Când rebelii vor ajunge aici, vor ucide tot ce le iese în cale, îi spuse Waters. Ordinele mele sunt foarte clare, te putem lua numai pe tine. Ceilalți oameni nu sunt responsabilitatea mea. Doar tu ești responsabilitatea mea.

Cuvintele lui căzură ca un pumnal ucigător asupra doctoriței. Ea se uită la înfățișarea gravă și severă a lui Waters, pe care nicio durere nu părea că-l poate tulbura; simțea un fel de groază în fața omului acesta aparent străin de orice simțăminte omenești. Îl ascultă gâfâind, doborâtă, strivită. Dar ochii îi erau vii și în ei mocnea un foc cumplit. După o scurtă tăcere, în care gândurile îi zburaseră către toate acele suflete nevinovate din misiune ce se aflau in pericol, i-a răspuns locotenentului cu o hotărâre curajoasă:

- Ai dreptate locotenente. Nu e problema ta, e responsabilitatea mea. Iar eu nu plec fără oamenii aceștia.

Leadership: Conștientizezi cum anume trebuie să lupți cu realitatea și cu necesitățile de moment, încât să diluezi orice pornire neorânduită a firii tale?

Multe dimensiuni ale personalității apar comprimate în situația relației avânt-cauză-timp, făcând apel la calcul limitelor de alocare a resurselor de depășire a imposibilului și de extindere a autorității. Mai ales în condiții critice de recepție a unor stimuli pozitivi, în "interogarea" compromițătoarelor gânduri și emoții până ce ajungi să le înțelegi și să le accepți că atare.

Asta presupune să te poziționezi pe un soi de expectanță de tipul *"perform without alerts"* , subordonată unui scop din cele mai nobile - combaterea unei viziuni mărginite de o conștiință moale, care să atragă atenția asupra a ceea ce îți lipsește pentru a-ți face cunoscută adevărata valoare.

Vedem într-o clipă ceea ce se întâmplă în urmă cu puțin timp, juxtapus pe ceea ce se întâmplă momentan, odată cu simularea a ceea ce s-ar putea petrece pe parcursul perioadei următoare. Acest fenomen de Deja-Vu își are întreaga explicație în conținutul acelei variabile pe care o poți filtra în funcție de înclinațiile tale de înaltă moralitate. Iar această variabilă, procesată pe modul propriu de a percepe și de a interacționa cu realitatea, este asemănătoare comenzii *"Reset Your Identity"* . Cu mențiunea că înclinația de a-ți manifesta individualitatea în timp și în spațiu, prin caracteristicile de siguranță superioare, poate fi educată pe măsură încercărilor prin care treci. Roagă-te să fii puternic !

Asistăm deci la o întrepătrundere a spațiului și a timpului, ce pare caracteristică leadershipului schimbării, care poate să confere un stimul emoțional pentru crearea unei poziții unitare a omului, de tipul *"Asta pot decide singur"* , servind ca instrument de măsurare atât a curajului, cât mai ales a unei sensibilități și unei finețe extreme care diluează orice pornire neorânduită a firii tale.

Asta ne spune ceva despre natura a ceea ce ai de oferit și de transmis atunci când devii conștient de ceea ce gândești la nivelurile tale cele mai adânci, când devii conștient de predispoziția ta de a reacționa la o dezamăgire, simțindu-te fără valoare. Sau atunci când devii conștient de derizoriul tuturor lucrurilor și al propriei existențe în clipa când eviți să te pui în slujba unui ideal umanitar, demn de toată aprecierea.

Evaluarea unei situații riscante își pune amprenta pe puterea ta de decizie, întrucât vei fi tentat să dai dreptate unei multitudini de perspective.

Numai cel care are aptitudini de lider poate pătrunde în labirintul sufletului uman. Numai cel înzestrat cu o voință puternică și o mare putere de convingere poate să-și exercite influența asupra caracterului și personalității celor din jur.

În filmul *"Tears of the Sun (2003)"* , doctorița Kendricks i-a câștigat bunăvoința locotenentului, determinându-l să-i accepte condițiile. Înfruntându-l pe plan emoțional, ea a reușit ceea ce nimeni nu ar fi reușit: să-i schimbe mentalitatea, acțiunile și comportamentul moral-spiritual. Ea a pătruns mai adânc decât oricine în labirintul sufletului lui sclav, supus ordinelor și instrucțiunilor clare, cerându-i să servească unui scop mai înalt decât celui pur politic.

A-i lăsa pe oamenii aceia nevinovați să moară nu era nicidecum viziunea pe care o împărtășea doctorița. Ideile ei despre a fi om, despre viață și moarte, despre libertate, despre integritate, despre indiferență și ignoranță, despre sentimentele omenești: ca dragostea, mila, respectul, speranța și credința, erau atât de mărețe încât l-au impresionat adânc pe locotenentul Waters.

Un lider face uz de influență pentru a înfrânge ideile exprimate de ceilalți care nu se potrivesc viziunii sale.

Leadership: Forțezi aplicarea conversiunii de conștiință, încât să obții în mod valid o concluzie universală dintr-o premisă de tip: *"Omul de ieri nu e omul de azi"* ?

Situația lor era unică, niciunul dintre membrii trupei de comando nu se arătase pregătit

pentru noi "bagaje". A lua cu ei mai bine de treizeci de persoane, printre care și copii, era o povară aproape imposibil de purtat. Dar locotenentul, lovit de o emoție puternică, a simțit că ar înfăptui un păcat, acela pe care spiritul nu-l iartă – dacă i-ar lăsa acolo, în mijlocul primejdiei, pe oameni aceia nevinovați.

În el s-a declanșat prima din multele emoții care îl afectează pe om de-a lungul existenței sale – compasiunea. El, care n-a fost niciodată atins de vreun sentiment ce l-ar fi putut face slab în fața oricui, a simțit brusc un val de afecțiune față de acei sărmani atât de apropiați doctoriței. Omul de altădată a devenit brusc altcineva.

În situații critice, în sufletul și mintea oricărui lider se duce o luptă aprigă între bine și rău, între datorie și onoare, între respectarea misiunii stabilite și sentimentele umane care uneori se opun îndeplinirii misiunii.

Conversiunea de conștiință are ca prim considerent recunoașterea datoriei față de ceea ce meriți să simți în condițiile în care dinamica relațiilor (nemulțumire vs. recunoștință) devine din ce în ce mai greu de suportat, fiindcă rănește orgoliile.

În cele din urmă liberul arbitru decide asupra modalității de îndeplinire a misiunii. Este o dovadă de inteligență și strategie să-ți îndeplinești misiunea. Dar este o dovadă a măreției, vibrația cea mai înaltă a manifestărilor tale interioare, atunci când acțiunile tale au un caracter umanitar.

Bunul, Răul și Sinele sunt trei forme ale aceleiași unități a naturii primordiale umane: să cauți adevărul, să ocolești orice fel de argument și să te eliberezi de orice sentiment de vină.

Source: https://neculaifantanaru.com/bunul-rau-si-sinele.html